

Tuzla, 01.04.2009. godine u 08,30 sati u JKP "Komemorativni centar" U Tuzli, u namjenskim prostorijama, tim za identifikaciju odredjen Naredbom Kantonalnog Tuzilastva u Tuzli, pristupio je odrzavanju sastanaka sa clanovima 7. porodica zrtava, koje su predstavnici udruzenja obavjestili i pozvali radi predstavljanja pristiglih DNA-nalaza i odlucivanja o konacnoj identifikaciji.

Prostorije za odrzavanje sastanaka sa porodicama, radi odlucivanja o konacnoj odluci o identitetu nasilno ubijenih zrtava, smjestene su u prostorijama upravne zgrade Komemorativnog centa. Problematika koja je pratila ovaj proces i nedostatak adekvatne prostorije u kojoj clanovi Tima za identifikaciju predsavljaju pristigle DNA rezultate , rijesen je zalaganjem menadzmenta Komemorativnog centra, tako da je ovaj put iznadjena nova prostorija, koja je uredjena sa potrebnim sadrzajem i zadovoljava neophodnu prostoru velicinu za smijestaj clanova tima i pozvanih clanova porodica.

Problemi u ovoj oblasti nisu dovoljno uredjeni, zasigurno zavrijedjuje vece angazovanje predsavnika izvrsne i zakonodavne vlasti, koji dodatnim uredjenjem zakonodavnih propisa i istrajavanju na primjeni istih, trebaju urediti oblast identifikacija i brige o prezivjelim clanovima porodica.

Tim za identifikaciju na zakazanom sastanku 01.04.2009 godine, cine predstavnik Instituta za nestale osobe, Mr.Tuco dr. Vedo, kao i predstavnici naseg Udruzenja. Sastanak je zapocet u zakazano vrijeme bez prisustva predstavnika Tuzilastva i MUP-a TK-a. Sastanku su prisustvovali predstavnici elektronskih i stampanih medija.

Identitet jos 5 Zrtava Genocida

Autor Dzevad Bektasevic

Četvrtak, 09 Travanj 2009 14:08 -

Na zakazani sastanak pozvane su i pristupili su clanovi porodica za sledece nestale osobe:

1. **Jasarević (Sinan) Kadir**

2. **Hadzić (Muradif) Enes**

3. **Karač (Hamdija) Sead**

4. **Patković (Huso) Hasib**

5. **Dugalić (Avdo) Adem**

6. **Husić (Redzo) Ramo**

7. **Ibralić (Saban) Husein**

8. **Begić (Hasan) Suljo** - KK - masovna grobnica Kozluk.

Dostavljeno: - www.vlasenica92-95.ba - Arhiva

PREDSJEDNIK
Dzevad Bektasevic

Jasarević Kadir, r. 1959. godine, zivo u Vlasenici. U kompaniji "Birac" u kojoj je Kadir radio

imao je dosta prijatelja svih nacionalnosti. Izgledao je krsno ali je bio miran i povucen, volio je drustvo, porodica mu je bila na prvom mjestu. Zauzimanjem Vlasenice od strane Novosadskog korpusa 21.04.1992. godine ostao je u Vlasenici, misleci da mu nikom nije nista nazao ucinio kao i da bi sacuvao posao. Nije htio napustiti tesko stecenu imovinu, po njega su dosli naoruzani vojnici i odveli su ga 02.06.1992. godine i od tad niko o njemu nije nista znao. Potresnu pricu ispricao je Ibro, bratic nasilno ubijenog Kadira. Tjelo ce nakon identifikacije prema zelji njegove porodice da bude pokopano u Vlasenici na mezarju Rakita, njegov mezar neka bude opomena za sve njegove prijatelje koji su dozvolili da se desi mom dragom ocu Kadiru, ovakva sudbina kojoj danas svjedocimo, rijeci su kcerke Arabele.

Hadzic Enes, r. 1961. godine, inzinjer, visok, crn, sportski gradjen i lijep, u vrijeme momkovanja plijenio je poglede i uzdahe mnogih Vasicanki. Dana 06.06.1992.godine zajedno sa bratom Bernesom zv. Beko, i majkom odveden je u logor Susica. 15.07.1992. godine majku su iz logora poslali pjesice u Cersku, a njih dvojicu su ostavili u logoru. Majka je prilikom svjedocenja protiv Nikolica direktno pitala sta je sa njena dva sina, on je tad odgovorio da su ubijeni. Odkako je saznala istinu jako se razbolila, nepokretna je, placuci za dijecom, danas vise i ne vidi - slijepa je. Tjelo Enesa je pronadjeno u Pelemisima a dok za tjelo Bernesa jos nista se nezna. Obzirom da je Nikolic rekao da su ubijeni, znaci da je i njegovo tjelo u ovoj grobnici. Brisuci suze i kroz jecaje ispricao je potresnu pricu otac Muradif, dok je potpisivao zapisnik o identifikaciji i izjavu o mjestu ukopa identifikovanog tjela u mezarju Rakita u Vlasenici.

Karač Sead, r. 1969 godine u Vlasenici, ubijen je na putu kroz sumu u pravcu Kladnja. Nakon okupacije Vlasenice napustio je grad u namjeri da se spasi." Ja sam odveden u zatvor koji se nalazi iza zgrade Suda u Vlasenici. Tu sam maltretiran i izlozen cestim tucama. Prostorije su se punile svakodnevno, jedni su odvodjeni i nikad se nisu vracali a drugi su dovodjeni. Vecina su bili Bosnjaci iz Vlasenice koje sam ja pozavao. Prebacen sam u logor Susica, mislim da je bio juli kada su me odredili da udjem u autobus, tada me je I. Kraljevic izveo pretukao, i odveo do stanice milicije u kojoj me saslušavao O. Ostojic. Nakon izvjesnog vremena pretucenog su me ubacili u auto i povezli prema Tisci, tu je stajao neki kombi u koji su me ubacili. Unutra su bile zene i djeca iz Vlasenice. U kombiju prepoznao sam Bastaha zv. Car. Odvezli su nas do Luku uputili prema Kladnju. Nisam mogao hodati, nosili su me do tunela. U Vlasenici su mi ostale dvije kcerke Velida i Aida, saznao sam da njih dvije 12.09.1992. godine od kuće odveo Bastah Predrag zv. Car. Nista za njih ne znam. Saznao sam da mi je sin Sead u zasjedi ranjen i da je zarobljen. U Vlasenici su ga preuzeli njegovi prijatelji sa kojim se druzio M. Matic i D.Lakic da ga spase, i evo vidite kako je spasen, za njega je pristiglo 4. nalaza DNA. Njigovo tjelo je po citavoj grobnici Ogradice, i to je nacin spasavanja od njegovih prijatelja". Potresnu pricu ispricao je Hamdija, prihvatajuci identifikaciju za sina Seada. Trebam istiu i za svoje kcerke Aidu i Velidu, i njihova tjela cu kad se pronadju pokopati u Vlasenici pored tjela sina Seada.

Patković Hasib r. 1940 godine u Vlasenici, poznat po toplom osmijehu i covjek koji je vazio za jednog od velikih majstora kulinartva. Okupacijom naseg grada u aprilu 1992. godine od strane JNA - Novosadskog korpusa, moju majku i mene uputio je da se sklonimo a on i moj suprug Topèic Sejd zajedno svojim ocem, majkom i bratom ostali su u Vlasenici. Culi smo se jedno

vrijeme telefonom , a onda 06.06.1992. godine odveden je od kuće od strane uniformisanih i naoružanih vojnika, i od tad nismo nista znali o njemu. Muza Sejda sam identifikovala u istoj grobnici, sahranjen je u Vlasenici. Tjelo oca Hasiba takodje zelim da bude sahranjeno na mezarju Rakita na zakazani datum zajednicke dzenaze 25.04.2009. godine. Svoju tragediju ispricala je Deniza prilikom održavanja sastanka i potpisivanja zapisnika o identifikaciji.

Dugalić Adem, r. 1953. godine u Zaklopaci, nakon desavanja od 16.05.1992. godine kada je nase selo Zaklopaca, napale nase komsije i ubijali sve sto se zateklo, zene, djecu satarce. "Moj muz je sutredan zarobljen i odveden u logor Susica. Tu je zadnji put vidjen 20.06.1992. godine i od tada mu se gubi svaki trag. Za njegovo tijelo dosla su 2 nalaza, nedostaje mu dio tjela, tako da je moja odluka i djece da jos sacekamo u nadi da dodje nalaz i na djelove tjela koji nedostaju mom muzu" , rekla je supruga Fikra.

Husic Ramo, 1956 godine iz Voljevice, krenuo je šumom prema Kladnju , da potrazi spas i bolji zivot. Negdje oko sela Djurici opština Vlasenica, naisao je na zasjedu i tu je ubijen. Dugo je trebalo da saznamo za njegovo tijelo, dosli su nalazi DNA, a i prepoznajem odjecu koja je pronadjena na tijelu. Uz odjecu pronadjena je i vezica od zelenog kanapa, koja bi mogla liciti na povez kojim su mu ruke vezane, i moguće je da je bio i zarobljen. Potpisivanje zapisnika izvršio je brat Rifet, koji je izjavio da ce tijelo biti pokopano u Voljevici na lokalnom mezarju.

Ibralic Husein, r. zarobljen je u 05.06.1992. godine u selu Durici, opština Vlasenica. Sa grupom zarobljenika odveden je u Vlasenicu. Prvo je saslušan u Stanici milicije u Vlasenici, a poslije je odveden u logor Susica. Nismo nista znali o njegovoj sudbini, ispricala je majka Hanifa. Obzirom da je za njegovo tijelo koje je bilo rasuto po cijeloj masovnoj grobnici "Ogradice" , pristiglo je 5. DNA nalaza, majka i brat Ramo se nisu mogli odluciti o identifikaciji i prihvatanju tijela kojem veci dio nedostaje na sastanku održanom 27.03.2009.godine. Nakon izvršenih konsultacija unutar porodice, odlucili smo da ipak Preuzmemo tijelo i isto sahranim u Vlasenici na mezarju Rakita. Trebam ovo obaviti dok sam jos ziva, rekla je majka Hanifa, davajuci otisak kaziprsta na zapisnik o identifikaciji i izjavu o mjestu ukopa identifikovanog tjela sina Huseina.

Begić Suljo, r. 1928. godine u Begicima, opština Vlasenica. Penzioner, poznat kao veliki saljivdzija. Okupacijom Vlasenice ostali smo kod kuca do 02.06.1992. godine, kada su dosli naoružani vojnici i popalili nase kuće i veliki dio komsija ubili. Suljo je pobjegao u sumu, presao u Cersku, prezivljavao glad i golgodu desavanja 1993. godine. Okupoacijom Cerske presao je u Srebrenicu, prezivljavao pakao i glad, do jula 1995. godine kada je u Kampu Potocari, odvojen i odveden u Kozluk gdje je medju mnogobrojnim zarobljenicima i on ubijen. Zelja nam je da njegovo tijelo pokopa se u Vlasenici 25.04.2009. godine, te da se pored njega rezervise mjesto za brata Sadifa i bratica Samira. Identifikacija je obavljena u prostorijama "Podrinje identifikaciskog projekta" ICMP-a. Ispricala je kcerka Sadeta.

Identitet jos 5 Zrtava Genocida

Autor Dzevad Bektasevic

Četvrtak, 09 Travanj 2009 14:08 -

Nakon obavljenih sastanaka za 6. identifikovanih tjela porodice su se izjasnile da tjela svojih najmilijih zele da se pokopaju dana 25.04.2009 na mezarju Rakita u Vlasenici, tjelo Husic Rame ce biti pokopano na porodicnom mezarju u Voljevici opstina Bratunac, a dok se za tjelo Dugalic Adema porodica izjasnila da zeli da saceka kompletiranje tjela sa nedostajucim djelovima.

Sledeci termin identifikacije bit ce zakazan u narednoj sedmici, o cemu ce porodice blagovremeno biti obavjestene.

Dostavljeno: - www.vlasenica92-95.ba

- Arhiva

PREDSJEDNIK

Dzevad Bektasevic